

Lovforslagets Overgang til 3die Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den følgende Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov, hvorved det forbydes at udføre Vaaben og Ammunition til Kina.

(Lovforslaget findes i Tillæg C., Sp. 17 ff.).

Sagen sattes under Forhandling.

Oscar Hansen: Den meget ærede Minister har i Bemærkningerne til Lovforslaget angivet Motiverne til, at den foreløbige Lov udkom, og der vil neppe være nogen Anledning til at rejse nogen Diskussion om den Motivering, som ledsager Lovforslaget, og heller ikke de Enkeltheder, der ere optagne i Loven, ville formentlig give Anledning til nogen udførlig Drøftelse. Derimod er der et Par andre Forhold, der staa i Forbindelse med denne Sag, paa hvilke jeg ønsker at henlede særlig den højtærede Justitsministers Opmærksomhed for maaske at bevirke en oplysende Udtalelse fra Ministerens Side. I 1898 udstedte daværende Justitsminister Rump en tilsvarende, men mere omfattende Lov i Anledning af den spansk-amerikanske Krig, og denne provisoriske Lov kom derefter til Rigsdagen og blev vedtagen i Landstinget. Folketinget var imidlertid ikke fuldtud tilfreds med de Enkeltheder, der fandtes i det forelagte Lovforslag, og for at undgaa nogen Tvivl om, at den provisoriske Lov var kommen ud af Verden, valgte man den Udvej at nægte Lovforslagets Overgang til videre Behandling samtidig med, at Udvalget fremstillede et nyt Lovforslag af væsentlig tilsvarende Indhold, idet der nemlig var det tiltalende ved Justitsminister Rumps Lovforslag, at man søgte at faa en indre Neutralitetslovgivning ordnet, saa at man saa vidt muligt i hvert Fald for de Punkters Vedkommende, der vare optagne i Loven, kunde undgaa det mere vidtløftige Apparat med Brugen af provisoriske Love. Folketingets Forslag gik ud paa, at der blev vedtaget en Lov af et bestemt Indhold, hvilken Lov kunde træde i Kraft ved kongelig Anordning og igen sættes ud af Kraft ved kongelig Anordning. Naturligvis vilde det være en Behagelighed, antagelig for alle Lovgivnings-

magtens Faktorer, at Grundlovens § 25 blev benyttet saa sjældent som muligt og derved blev, om jeg saa maa sige, mere helliggjort. Det maatte sikkert ogsaa være en Lettelse for Administrationen at kunne benytte den kongelige Anordning i Stedet for med stigende Hyppighed at skulle gaa til provisoriske Love paa dette Omraade. Sagen er jo den, at vor Mangel paa en indre Neutralitetslovgivning ganske sikkert vil bevirke, at disse Love blive hyppigere og hyppigere, eftersom den danske Neutralitet ikke alene nu kommer til at stille Fordringer til danske Undersaatter, naar det drejer sig om europæiske Krige, men ogsaa ved Krige snart i alle Verdensdele. Vi have jo nu haft det Tilfælde i Amerika, endvidere i Asien, og Afrika ligger jo ikke saa forfærdelig fjernt, at det ikke ogsaa kunde forekomme der. Det kan altsaa forudses, at disse Tilfælde ville blive hyppigere, hvor man har Brug for en saadan Lov af samme Indhold som denne eller et noget andet Indhold. Det vilde glæde mig meget, hvis den meget ærede Justitsminister maatte finde Anledning til at udtale sig om, hvorvidt Ministeren ønsker at være behjælpelig med at bringe vor indre Neutralitetsordning i en fast lovgiven Form. Idet jeg henstiller dette til den meget ærede Minister, har jeg et Par Spørgsmaal at gøre til den højtærede Conseilspræsident. Der gaar et Rygte, som formentlig er ganske ubegrundet, men netop derfor vil det have sin store Interesse at faa Manglen paa Begrundelse officielt stadfæstet, et Rygte om, at da „Valkyrien“ færdedes i de østasiatiske Farvande, var der en bestemt Løjlighed, hvor „Valkyrien“'s højt ansete Chef havde indbudt Taotaien i et bestemt Distrikt, den højeste Manschurembudsmand, til Middag, men at han af Hensyn til, at de engelske Damer nægtede at spise sammen med en Kineser, havde sendt Afbud igen til Stedets højeste Embudsmand. Nu er det jo ikke af Hensyn til de engelske Kolonister, at „Valkyrien“ blev sendt til de østasiatiske Farvande, og jeg er ganske sikker paa, at det her refererede Rygte er fuldkommen ubegrundet. Det vilde kun lidet ligne et saa højt anset Medlem af vort Kongehus at optræde paa en saadan Maade, der dog maatte siges at være et Brud paa Høflighedsreglerne lige over for den Nation, der havde modtaget „Valkyrien“ paa en venlig Maade, og over for den Nation, som man netop ønskede at paavirke og stemme gunstigt lige over for Danmark ved Udsendelsen af „Valkyrien“; men det vil dog have